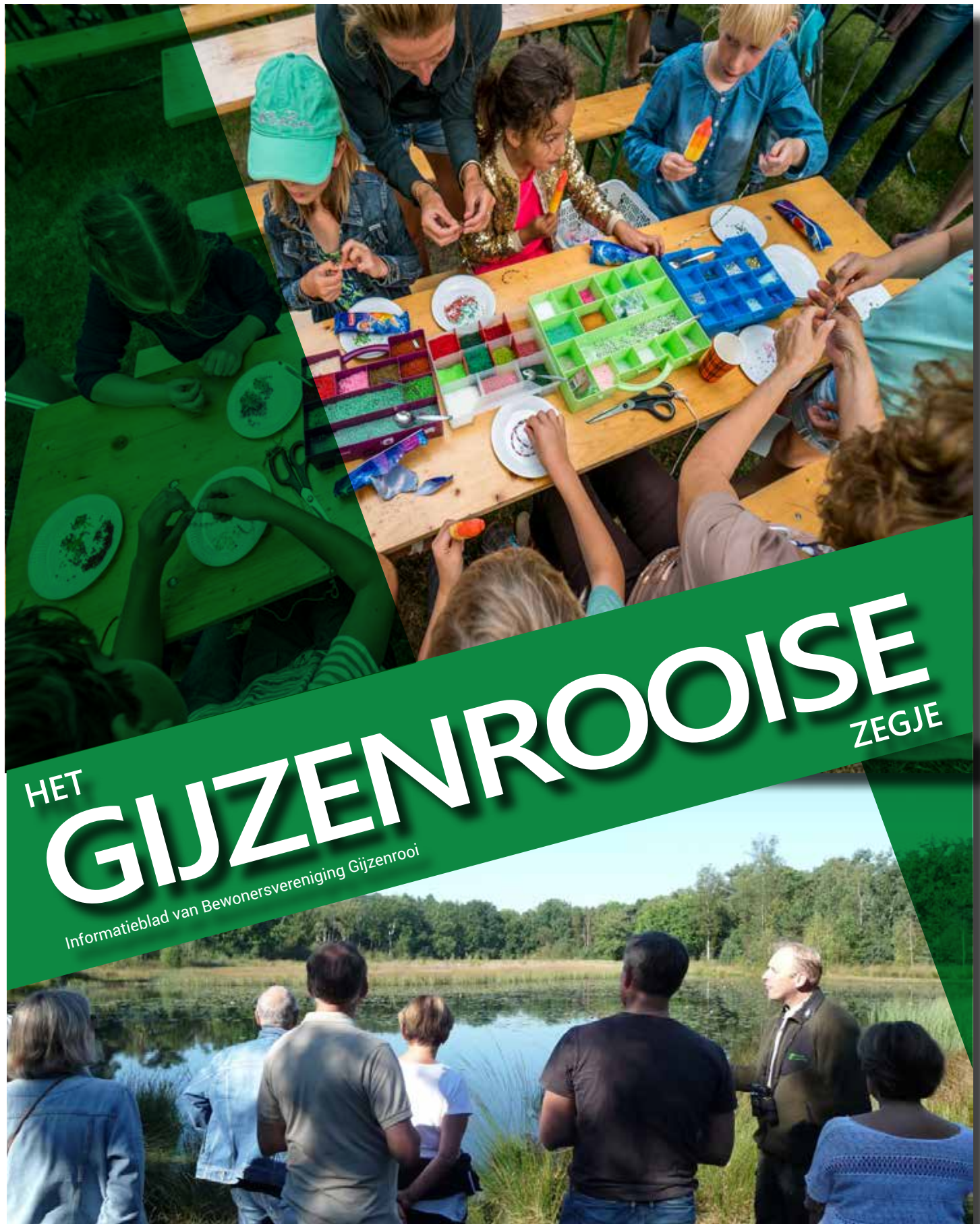

24-9: Burendag

Het belooft een grandioze feest te worden daar aan het Buurtven. Programma op blz 4.

12-11: Lampionnenoptocht

Zondagavond 12 november 18.00 uur vertrekken we zoals gewoonlijk vanaf het Buurtven. Meer op pag. 6.

In dit nummer o.a.:

- P03 Beste wijkgenoten
- P04 Gijzenrooi in Caribische sferen
- P06 Lampionnenoptocht
- P07 Nieuw speeltoestel op het Buurtven
- P10 Geraldine kwam voor de liefde
- P13 Vruchten dragen met Gijsz
- P14 Kennismaking met Bojan de Groot
- P15 De Boomklevers
- P16 Impressies van het Midzomeravondfeest
- P19 Verlichting voor onze boom
- P20 Op bezoek bij Betty
- P24 Nieuwe bewoners bij 't veldje

Beste wijkgenoten,

Voor u ligt het Zegje van september. Al jarenlang verspreiden we het Zegje één keer per jaar in de hele wijk. Ook wijkgenoten die geen lid zijn van de bewonersvereniging ontvangen dan dit mooie exemplaar.

We verspreiden het Zegje één keer per jaar in de hele wijk om te proberen nog meer wijkgenoten lid te laten worden van de vereniging. Leden ontvangen vier keer per jaar het Zegje. Maar naast het Zegje doet de bewonersvereniging veel meer voor onze wijkgenoten. Denk hierbij bijvoorbeeld aan:

- Het organiseren van tal van activiteiten voor jong en oud: de lampionnenoptocht, paaseieren zoeken, Midzomeravond, Burendag, Cultuur bij je Buur, de kerstboomontsteking, wandel tochten etc.
- Buurtpreventie; veel vrijwilligers zorgen dagelijks voor de veiligheid in de wijk
- Burenhulp-Gijzenrooi
- Wij zijn een aanspreekpunt richting de gemeente voor alles in de openbare ruimte. Zo hebben we geholpen bij het realiseren van een nieuw speeltoestel, proberen we de betegeling van de trottoirs in de wijk te verbeteren, geven we klachten over quads in het natuurgebied door aan de juiste instanties, proberen we het straatvegen te verbeteren en nog vele punten meer.

Hoe meer wijkgenoten er lid zijn van de bewonersvereniging, hoe breder ons draagvlak is en hoe meer we kunnen betekenen voor onze wijk. Gelukkig is een groot gedeelte daarvan lid van de vereniging maar zeker niet iedereen.

Bent u nog geen lid? Stuur dan een mail naar ledenadmin@gijzenrooi.nl en betaal het luttele bedrag van EUR 3,50 per jaar zodat we ook uw belang kunnen dienen en leuke dingen kunnen blijven organiseren in de wijk.

Als extra motivatie zullen we ook in december het Zegje in de hele wijk verspreiden (dus ook aan niet-leden).

Er loopt een onderzoek om te bezien of we continu het Zegje in de hele wijk gaan verspreiden (hier is nog geen definitieve beslissing over genomen). Mocht u hier als lid of niet-lid een mening over hebben, nodigen we u van harte uit om uw mening aan ons kenbaar te maken via bestuur@gijzenrooi.nl.

Aan alle leden en niet-leden, veel leesplezier!

Bestuur Bewonersvereniging Gijzenrooi

Evenementenkalender 2017/18

Wat?	Wanneer?	Waar?
Wandelen in Gijzenrooi	zondag 10:00-12:00	START BUSHALTE BUNDERKENSVEN, iedere eerste zondag van de maand
Ommetje Gijzenrooi	Woensdag 19:00-20:00	Kleine wandeling op woensdagavond alleen in de even weken
Burendag	24-9	Eijerven
Lampionnenoptocht	12-11	Verzamelen Eijerven
Kerstboom & De Boomklevers	8-12	Vijver Diepmeerven
Lustrum Cultuur bij je Buur	23-2-2018	Door de gehele wijk...

Gijzenrooi in Caribische sferen: Burendag zondag 24 september!

Op zondag 24 september vieren we de Burendag in onze wijk. Er is een leuk programma voor jong en oud samengesteld en we hopen dat veel wijkgenoten een kijkje komen nemen!

Inschrijven kan (bij voorkeur) digitaal via onze site: www.Gijzenrooi.nl of met het formulier in dit Zegje. Aanmelden voor de vrijmarkt gaat niet via de website maar rechtstreeks via vrijmarkt@gijzenrooi.nl. Let erop, de deadline voor inschrijven is zondag 17 september.

Aan het avondeten zijn kosten verbonden. Betaalgegevens staan op het aanmeldformulier op de website. Het programma is als volgt (een verdere omschrijving staat er onder):

Tijd	Activiteit	Korte omschrijving	Inschrijven	Kosten
13.00	Wielrennen	Tocht van 55 km	Ja	Gratis
13.00	Fietstocht	Tocht van 20 km	Ja	Gratis
13.00	Wandelen	Wandelen door de Gijzenrooise Zegge	Ja	Gratis
14.00	Djembé workshop	Onder begeleiding van Bruce. Bij voldoende belangstelling zal er ook een workshop zijn om 15.00	Ja	Gratis
14.00	Jeu de boules	Wedstrijd Jeu de boules	Ja	Gratis
15.00	Vrijmarkt	Een leuke mogelijkheid om spullen te verkopen aan uw buurtgenoten	Ja	Gratis
16.00	Salsaband	Voeten van de vloer bij leuke salsamuziek!	Nee	Gratis
17.30	Eten met Pinchos	Lekkere wraps en tapas	Ja	€ 7,50 voor volwassenen, € 4,00 voor kinderen
19.00	Einde			

Een overzicht van de activiteiten op ons Buurtven (veldje hoek Schaapsloopven/Eijerven):

13.00 uur:

Start van een tocht van ongeveer 55 kilometer voor ervaren **wielrenners**

13.00 uur:

Recreatieve fietstocht voor het hele gezin; iedereen kan hier aan deelnemen. Een mooie route van ongeveer 20 kilometer in de omgeving van Eindhoven

13.00 uur:

Een fijne **wandeltocht** door de Gijzenrooise Zegge

14.00 uur:

Koffie, thee of limonade met een lekker stuk vlaai op ons gezellig tijdelijk terras op het Buurtven. Iedereen is welkom! Voor de kleintjes is er een **springkussen** en de iets grotere kinderen kunnen zich laten **schminken**. Alle anderen kunnen meedoen aan **jeu de boules**.

14.00 uur:

Altijd al een keer iets aan percussie willen doen? Kom dan naar de djembé-workshop verzorgd door **Bruce World Music**.

Bruce van Mulier werd geboren op Curaçao. Daar groeide hij op onder de zon en speelde hij op straat. Op de hoek stonden vaak enkele jongens te spelen op steelpannen die ze hadden gemaakt van oude vaten. De tonen, het ritme, de dynamiek, Bruce absorbeerde alles en wist toen al: Ik ben een muzikant!

Hij verhuisde op zevenjarige leeftijd met zijn familie terug naar hun land van oorsprong Suriname. Als hij stilzat, trommelde hij op zijn benen, of op de tafel, of op een pan of een trommel. Zijn vingers stonden nooit stil.

En nu is hij bij ons in de wijk voor een djembé-workshop! Bruce van Mulier leert wijkgenoten op een vrolijke en vrije manier de eerste beginselen van percussie. Bij voldoende belangstelling zal er nog een tweede djembé-workshop georganiseerd worden maar wees er snel bij want vol = vol.

15.00 uur:

Vrijmarkt: eindelijk een mooie gelegenheid om voor een klein prijsje speelgoed, kleding, boeken, serviesgoed en allerlei andere spullen te verkopen en te kopen. Iedere verkoper krijgt een eigen plekje toegewezen van ongeveer twee bij drie meter en daar kunnen de spullen op een aantrekkelijke manier worden uitgesteld. Breng zelf een kleed, een rekje of een tafeltje mee. De vrijmarkt duurt tot 17.00 uur. Aanmelden kan tot 20 september met een mailtje naar: vrijmarkt@gijzenrooi.nl

16.00 uur:

Rond 16.00 uur zal de 12-mans salsaband van Bruce ons in Caribische sferen brengen. Ze laten ons de typische Afro-Cubaanse Latin Groove horen. Het specifieke karakter staat

voor een eigen ritmische interpretatie van bestaande nummers, die met veel bravoure en enthousiasme op het publiek worden overgebracht.

Niet alleen Bruce zorgt voor de muzikale omlijsting van onze Burendag. De muziek wordt verder verzorgd door onze buurt-dj **Erwin**. Hij brengt ons in Caribische sferen en zo sluiten we onze Burendag ook af: met de overheerlijke tapas van de foodtruck van

Pinchos uit Valkenswaard.

17.30 uur:

Pinchos serveert allerlei tapas, kleine hapjes: de wraps Cubano, Mexicano, El Greco; kip in heerlijke knoflooksaus; rundvlees op z'n Cubaans en lekker vers stokbrood: ciabatta aioli. Kosten voor deze maaltijd: € 7,50 per persoon, kinderen tot 12 jaar € 4,00 en tot 4 jaar gratis. In onze bar kun je dan een lekkere virgin mojito kopen als bijpassend drankje.

.....

Aanmeldingsformulier Burendag 24-9-2017

Naam

Straat **Nummer**

Telefoonnummer

Emailadres

Activiteit	Aantal volwassenen	Aantal kinderen	Kosten
Wandeling			Gratis
Fietstocht			Gratis
Wielrennen			Gratis
Djembé-workshop			Gratis
Jeu de boules			Gratis

Eten met Pinchos	Aantal volwassenen vlees € 7,50	Aantal kinderen tot 12 jr. vlees € 4,00	Aantal volwassenen vegetarisch € 7,50	Aantal kinderen tot 12 jr. vegetarisch € 4,00	Kosten*
Lekkere tapas mix van verschillende gerechten					

* Kosten voor het eten graag overmaken op rekeningnummer NL11 INGB 0000 0738 33 t.n.v. Bewonersvereniging Gijzenrooi. In de omschrijving graag "Burendag" en uw naam en adres zoals op dit aanmeldformulier vermeld.

Deadline voor inschrijven is 17 september. Betalingen moeten tevens uiterlijk 17 september binnen zijn, anders vervalt de inschrijving.

Een nieuw speeltoestel op het Buurtven

U heeft het allemaal kunnen zien; door middel van een poll hebben wijkbewoners mee kunnen beslissen over het nieuwe speeltoestel op het Buurtven.

Wijkgenoot Marc Wouters heeft het initiatief genomen om de gemeente te benaderen om de huidige kabelbaan te vervangen. De gemeente heeft hiermee ingestemd. In overleg is er vervolgens een keuze gemaakt uit drie toestellen. Deze heeft u in de poll zien staan.

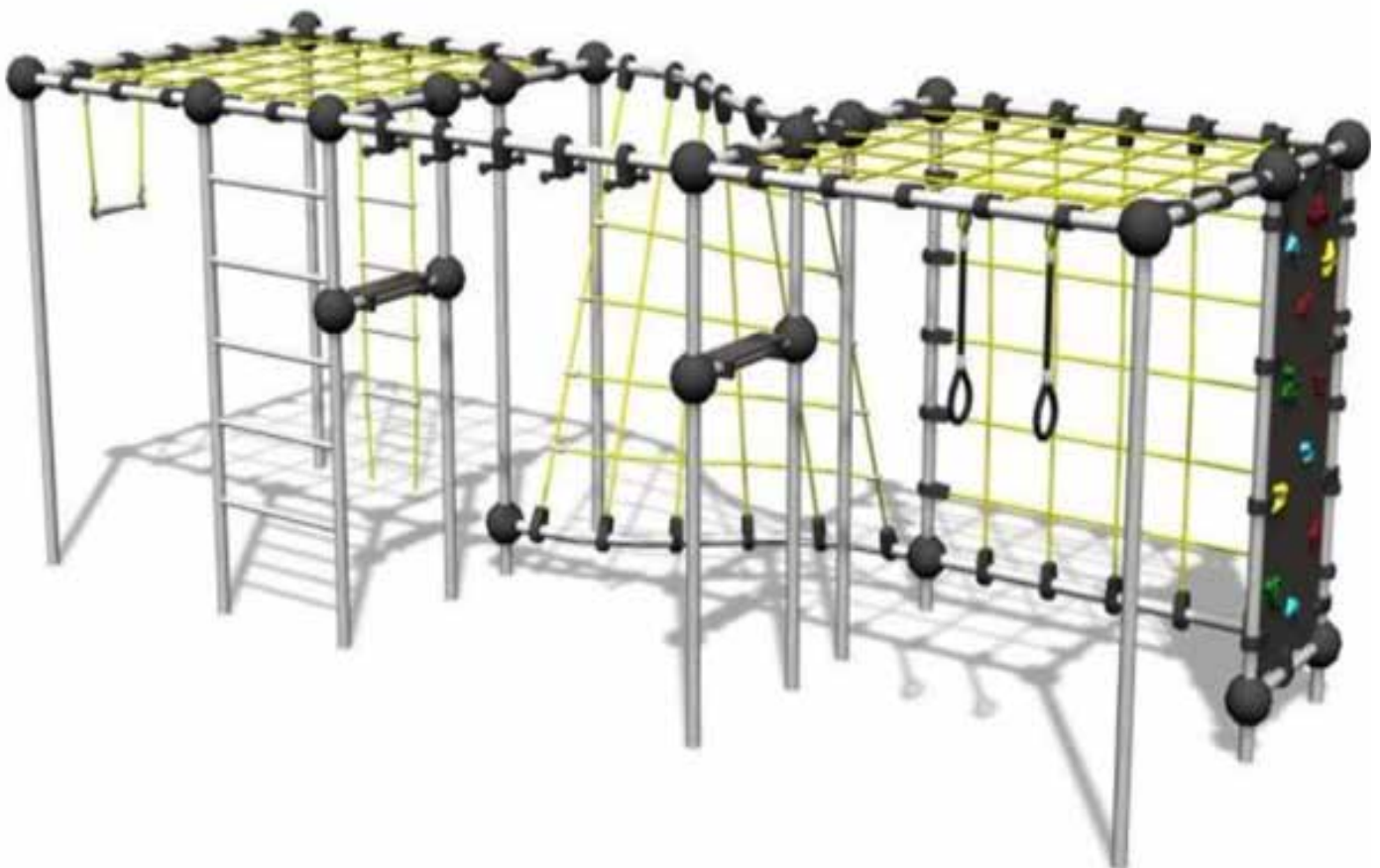
Veel ouders en kinderen hebben enthousiast gereageerd op de poll. Er zijn 300 unieke stemmen uitgebracht en met een duidelijke meerderheid (61%) is de keuze gevallen op optie 1 (zie het plaatje). De skate-ramp had 23% van de stemmen en het klimrek van optie 3 16% van de stemmen.

Ook waren er meerdere wijkgenoten die hun zorgen hadden geuit over de skate-ramp i.v.m. het risico op mogelijke geluidsoverlast of hangjongeren. Met de duidelijke keuze voor optie 1 is dit probleem vanzelf opgelost.

De verwachting is dat het nieuwe toestel in de loop van dit jaar geplaatst wordt.

Bij dezen willen we Marc Wouters, mede namens alle spelende kinderen in Gijzenrooi, hartelijk danken voor zijn inzet!

Bestuur Bewonersvereniging Gijzenrooi

Lampionnenoptocht

Het duurt nog een hele poos, maar we willen jullie nu alvast laten weten dat we op zondagavond 12 november met z'n allen in het donker door de straten van Gijzenrooi gaan wandelen. Vorig jaar hebben we een jaartje overgeslagen, maar dit jaar zullen de lampionnen weer schijnen! De vrolijk makende muziek van 'Coest' loopt dan voorop.

Het is het feest van Sint Maarten en dat vieren wij in Gijzenrooi met een heleboel kinderen die een lampion dragen, met muziek en ... natuurlijk met chocolademelk en ander lekkers na afloop van de optocht. Zo, dan kunnen je papa en mama zondagavond 12 november 18.00 uur alvast in hun agenda zetten. We vertrekken zoals gewoonlijk vanaf het Buurtven.

Vergeet je lampion niet!

Commissie Activiteiten Gijzenrooi

Overleg gemeente

We overleggen als bestuur regelmatig met de gemeente. Vaak brengen we u als wijkgenoot pas op de hoogte wanneer iets is afgerond. Om u wat meer mee te nemen in alles waar we mee bezig zijn en wat er in de wijk speelt, hebben we dit stukje geschreven.

Allereerst probeert de gemeente via bredere raadgeving meer verantwoordelijkheid neer te leggen in de wijk. Idee is dat bewoners zelf met initiatieven komen om de wijk te verbeteren. Een mooi voorbeeld daarvan is de vervanging van het speeltoestel in onze wijk.

We hebben al langer de wens om een multifunctionele opslag te realiseren in de wijk. Bij ieder evenement op het Buurtven zijn we nu veel tijd kwijt met het halen en brengen van spullen. Wanneer we een eigen opslag hebben, hoeven we niet alles te huren en kunnen we spullen uit onze eigen opslag halen wat veel tijd scheelt. Wijkgenoot Peter Helmig heeft een mooi ontwerp gemaakt voor een simpele, groene opslag maar helaas past dit plan niet in het bestemmingsplan. Het proces gaat langzaam waarbij we geduld nodig hebben om dit te realiseren.

Daarnaast zijn we al langer met de gemeente in gesprek over de slechte staat van het trottoir op

sommige plaatsen in onze wijk. Met behulp van buurtpreventie zijn de slechte plekken van het trottoir in beeld gebracht. De gemeente gaat nu bezien of het mogelijk is het trottoir op deze plekken op te knappen, wat afhankelijk is van beschikbaar budget bij de gemeente.

Daarnaast ontvangen we van wijkgenoten regelmatig klachten over bijvoorbeeld quads in de vloeiweide, fietspaaltjes, hondenpoep etc. Veel klachten kunnen het beste rechtstreeks gemeld worden bij de gemeente via de BuitenBeter app. Wanneer het een klacht is die breed gedragen wordt in de wijk (dus wanneer we veel meldingen krijgen) bespreken we dit ook als bestuur met de gemeente. Klagen alleen helpt overigens niet, het is altijd prettig wanneer er ook een concrete oplossing wordt aangedragen of hulp wordt aangeboden.

Heeft u punten die u met ons wil bespreken of heeft u een goed idee voor de wijk? Wij nodigen u van harte uit om een mail te sturen naar bestuur@gijzenrooi.nl

Wanneer u het leuk vindt om samen met ons op regelmatige basis dit soort thema's op te pakken, horen we dit ook graag!

Bestuur Bewonersvereniging Gijzenrooi

Kijkje bij de burenn....

Sinds ik 5 jaar geleden in Gijzenrooi ben komen wonen is mij vaak de vraag gesteld of het Rijsven, Witven en Beuven ook bij onze wijk horen. Hoewel we allemaal wonen in het oorspronkelijke gebied van de Gijzenrooise Zegge, (vroeger was dit een moerasgebied tussen Geldrop en Eindhoven) bestaan de twee buurten Gijzenrooi en Puttense Dreef afzonderlijk van elkaar.

Tijd om eens een kijkje te gaan nemen bij deze burenn.

Ik ga voor wat meer informatie op visite bij Gré en Kees (bewoners van het eerste uur) en hun overburen Evert en Saskia (zij wonen sinds 1 jaar in de Puttense Dreef).

De wijk –bouw gestart in 2007- omvat ongeveer 50 huizen. De leeftijd van de bewoners is gemêleerd, en ten tijde van dit interview waren er nog 13 kavels te koop.

Omdat de bouw aan nogal wat bouw- en milieueisen moet voldoen, loopt de verkoop van de kavels trager dan aanvankelijk verwacht. Resultaat van deze eisen is echter wel dat er een uniformiteit heerst met toch de nodige eigenheid voor de bewoners.

Net als bij ons heeft de Puttense Dreef een bewonersvereniging.

Saskia vertelde lid te zijn van de “leuke dingen” commissie. Dit jaar staan er evenementen in het kader van het 10-jarig bestaan van de wijk, o.a. een barbecue.

Daarnaast wordt er van alles georganiseerd voor jong en oud, zoals:

Paaseieren zoeken; Moving dinner; excursies naar bv. het Dufmuseum; en een heuse opruimdag voor de hele wijk.

Zowel Gré en Kees als Evert en Saskia vinden het er zeer prettig wonen. Rustig en net zoals bij ons: lekker tegen het buitengebied aan en toch snel in de stad.

Fijne buurtjes daar, in de Puttense Dreef.

Käthe Schilders

Start van regionale wervingscampagne “DAT DURF IK WEL” komt dichterbij!

Verschillende scoutinggroepen uit de regio Eindhoven hebben de koppen bij elkaar gestoken om iets uitdagends op touw te zetten. Met deze uitdagingen hopen ze nieuwe, enthousiaste mensen te prikkelen om eens te komen kijken wat scouting nu eigenlijk inhoudt.

Is het echt dat suffe clubje wat ieder weekend in uniform bij elkaar komt om activiteiten uit te voeren, of zit er meer achter?

Dus ben jij iemand die wel van een uitdaging houdt en ben je benieuwd of dat suffe clubje echt zo suf is kijk dan op www.datdurfikwel.nl. Ook kun je ons volgen via facebook en instagram.

Vanaf 12 augustus is daar meer informatie op te vinden.

Internationals in Gijzenrooi

Geraldine kwam voor de liefde

Op een warme zomeravond spreek ik met Geraldine. We zitten buiten en ik probeer op een rijtje te krijgen hoe het leven van Geraldine tot nu toe verlopen is. En dat is heel anders dan mijn leven: geboren, getogen, gestudeerd, gewoond en gewerkt in een straal van 100 kilometer rondom Eindhoven. En mijn familie is niet ver weg. Hoe anders is dat bij Geraldine: zij is 44 jaar geleden geboren in Manilla, op de Filippijnen, ze heeft twee zussen en twee broers en haar moeder leeft ook nog. Maar Geraldine's familie is over de hele wereld verspreid: haar moeder woont in Sidney, Australië en een broer en een zus wonen daar in de buurt, in Adelaide, bijna 1400 kilometer westwaarts. De andere broer woont in Vancouver, Canada en haar zus woont in Dubai. Geraldine's dochter Patricia studeert nog in Portsmouth, Verenigd Koninkrijk, maar loopt momenteel stage in Orlando, Florida. Dat is nog eens een internationale familie, hoe is die zo verspreid geraakt over de hele wereld?

Geraldine oogt tenger maar ze is een sterke vrouw. Dat blijkt wel uit haar levensverhaal. Tot haar 28ste jaar woont Geraldine in Manilla: ze studeerde er computerscience, trouwde en kreeg een dochter. Als

het huwelijk strandt, wordt het leven veel moeilijker voor haar. Hoe kan ze voor zichzelf zorgen en een goede toekomst voor haar dochter veiligstellen? Daarvoor heeft ze een goedbetaalde baan nodig en die is er voor haar niet op de Filippijnen. Ze besluit via een agentschap werk te zoeken in de Verenigde Arabische Emiraten en komt terecht in Abu Dhabi. Ze gaat bij een enorme supermarkt aan het werk als secretaresse. Haar dan achtjarige dochter laat ze achter onder de hoede van haar moeder. Maandelijks stuurt ze een flink deel van haar salaris naar de Filippijnen en ze spaart veel zodat ze op enig moment in de toekomst haar dochter kan laten overkomen. De scheiding van haar dochter valt haar zwaar. Een keer per jaar mag ze op kosten van de werkgever naar Manilla vliegen om de vakantie met haar familie door te brengen. Zo'n gratis vliegticket is een deel van de arbeidsvoorwaarden. In Abu Dhabi maakt Geraldine niet veel kosten: ze deelt met vijf andere jonge vrouwen een volledig ingerichte flat die betaald wordt door het bedrijf. Daar staat wel tegenover dat haar werkgever altijd haar paspoort heeft en dat je voor de jaarlijkse vakantie een schriftelijk verzoek moet indienen om dat paspoort terug te krijgen. Het is een heel andere wereld waar Geraldine in terecht komt. Ze vertelt over de lange werkdagen (de supermarkt is van 08.00 uur tot 03.00 uur open) en over de tegenstelling tussen de wereld die je ziet en de wereld achter de gesloten deuren van bijvoorbeeld de bars en discotheken. Officieel mag er geen alcohol gedronken worden maar in de bars gebeurt dat toch. Mannen komen er binnen in hun traditionele gewaad, de abajah,

maar verkleden zich op het toilet en komen dan in sexy outfit op de dansvloer. De Arabische vrouwen zijn buiten zwaar gesluierd maar laten zich binnen prachtig opgemaakt bewonderen.

Na ongeveer vijf jaar verdient Geraldine genoeg om haar dochter te laten overkomen. Maar de internationale school voor Patricia is zo duur dat Geraldine besluit om een baan in het Verenigd Koninkrijk te zoeken. Daar is goed onderwijs in de vorm van public schools en voor een universitaire opleiding zou Patricia kunnen studeren met een beurs. Vrij snel vindt ze werk bij een IT-consultancy bedrijf in Oxford dat klanten heeft als Magdalen College, Queens College en Christ Church University. Met Patricia woont ze in een eigen appartement. Haar dochter maakt vriendinnen op de middelbare school en leert snel de Engelse taal zoals ook Geraldine die goed beheerst. Dat is noodzakelijk want om in aanmerking te komen voor het Brits staatsburgerschap moet je een moeilijk examen doen waarbij je vooral veel van de Britse cultuur en geschiedenis moet weten. Daar moet je als nieuwkomer flink voor studeren. En pas als je Brits staatsburger bent kom je in aanmerking voor een studiebeurs. Een universitaire studie kost ongeveer 9000 pond per jaar aan collegegeld en daar komt dan nog huisvesting en levensonderhoud bij. Daar wil je wel een studielening voor krijgen!

Maar hoe is Geraldine nu in Gijzenrooi terecht gekomen? Hoe heeft ze haar huidige man Ramon ontmoet? Een 'IT- infrastructure architect' werkzaam bij NXP? Geraldine lacht als ze me vertelt hoe zij Ramon leerde kennen. Heel modern, online, via een dating-app. Ramon komt er even bij zitten en vertelt hoe hij gecharmeerd was van de foto van een kleine Aziatische vrouw op een prachtig strand. Geraldine houdt in eerste instantie de chatgesprekjes een beetje af: Ramons profielfoto is niet erg flatteus vindt ze. Maar na een aantal maanden en intussen ook veel lange gesprekken via Skype besluiten ze elkaar in Oxford te ontmoeten. Geraldine laat in een paar dagen Ramon de meest bijzondere plekken van deze oude universiteitsstad zien, vooral plaatsen waar je normaal als toerist helemaal niet kunt komen: universiteitsbibliotheken, tuinen, exclusieve golfterreinen. En Ramon was goed voorbereid want zijn moeder studeerde Engels aan het Sommerville College in Oxford. Ramon blijkt ook een soort international te zijn. Zijn oma was Indonesisch, zijn opa kwam uit Nederland. De vader van Ramon is geboren in Palembang, Indonesië, en heeft in de tweede wereldoorlog als kind vier jaar gevangen gezeten in een Japans kamp. Als hij veertien jaar oud is reist hij in zijn eentje op een Amerikaans oorlogsschip naar een ver familielid in Nederland om daar naar de

middelbare school te gaan. Hij realiseert zich dat hij alleen met een goede opleiding een goede toekomst tegemoet gaat en hij heeft de wilskracht en het doorzettingsvermogen om dat te realiseren: hij wordt chirurg. Met zijn gezin, Ramon is inmiddels twee jaar oud, vertrekt hij naar Zuid-Afrika om daar te werken maar door de hele politiek van Apartheid in

Zuid-Afrika komt het gezin na vier jaar terug naar Nederland. Ramon studeert informatica, trouwt, krijgt twee zonen en is inmiddels gescheiden als hij die mooie foto van Geraldine op het strand van Indonesië ziet. En na die eerste ontmoeting in Oxford komt Ramon bijna iedere twee weken terug: om vier uur 's ochtends opstaan, via de Eurotunnel van Calais naar Dover en dan samen ontbijten! In maart 2014 wordt er een grote reorganisatie doorgevoerd in het bedrijf waar Geraldine werkt en Ramon stelt haar voor om naar Eindhoven te komen, om bij hem te komen wonen in Gijzenrooi. Geraldine aarzelt: haar dochter studeert nog en zal dus achterblijven in Engeland, ze spreekt geen Nederlands en het zal moeilijk zijn om een baan te vinden. Maar de liefde wint het. En Ramon laat er geen gras over groeien: hij vraagt haar op het paradijselijke eiland Palau ten huwelijk. "Dit is mijn huis, mijn thuis nu" mijmert Geraldine. En door de geur van de uitbundig bloeiende jasmijn en oleander in haar tuin denkt ze ongetwijfeld terug aan de weg die ze tot nu toe heeft afgelegd. Ze lacht naar Ramon en legt even haar hand op zijn arm.

Adopteer een straat

Dit initiatief heeft in heel Eindhoven al geleid tot de adoptie van heel veel straten en pleinen. In ons Gijzenrooi gaat het goed. De volgende straten zijn al geadopteerd:

- Berkven
- Bunderkensven
- Eijerven
- Hasselven
- Klein Huisven
- Lisven
- Zwanenven
- Biesven
- Diepmeerven
- Gulbergsvan
- Henneven
- Kanunnikensven
- Raatven (half)

Dat zijn dertien van de tweeëntwintig straten. Wie wil er nog meehelpen? Neem contact op met Greetje Heijmans: heijmansgreetje@gmail.com

Het opruimen van de rommel op het Diepmeerven kost mij ongeveer een half uurtje per keer. En ik kan zelf bepalen wanneer ik 'mijn straatje doe', meestal één keer per week. Uit de gesprekken met de andere deelnemers blijkt dat het opruimen weinig moeite is.

Maar er is wel één grote ergernis: de hondenpoep! Want even iets met je prikker oprapen is geen punt, maar bij thuiskomst bemerken dat je in de berm weer in de hondenpoep hebt gestaan, is wel balen. En op sommige plekken in onze wijk stinkt het echt naar hondenpoep! Dus hierbij nogmaals een dringende oproep aan alle hondenbezitters: **RUIM DE POEP VAN UW HOND ALTIJD OP**, ook in de berm of in de perken rondom de bomen!

Hardlopen en honden

Gijzenrooi is een prettige, rustige wijk om te wonen. Je bent zo in de stad en ook zo in de natuur. Dat laatste is vooral fijn voor de vele natuurliefhebbers, wandelaars, fietsers en hardlopers. Je loopt zo Gijzenrooi uit en begeeft je midden in de natuur.

Regelmatig ga ik een rondje hardlopen. Net als ik in een lekker ritme loop, komt er een hond achter

mij aanhollen. 'Hij doet niets hoor', krijg ik dan te horen. Maar vervolgens temporeer ik of ga zelfs stoppen. De hond blijft dan bij mij staan, snuffelt wat aan mijn benen en in de meeste gevallen loopt hij weer verder. Maar het gebeurt ook wel eens dat een hond vrolijk tegen mij op springt. Dan komt het baasje mij te hulp en wordt het probleem opgelost. Nu heb ik helemaal niets tegen honden. Het tegendeel zelfs, ik zou best een hond willen hebben. Maar tijdens mijn rondjes hardlopen is een loslopende hond nog wel eens lastig.

Het zou zo fijn zijn als hondenbezitters hun hond even aanlijnen of bij zich roepen als ze een hardloper in de verte zien aankomen. Op deze manier kunnen zowel hondenbezitters als hardlopers van onze prachtige wijk en omgeving genieten.

Hilda

Vrucht dragen

Recent was ik getuige van een incidentje. En dat bood me stof tot nadenken. Ik was in den Haag, voor een werkbijeenkomst. Na afloop zat ik in de overvolle tram naar het station. Een man van een jaar of dertig bood aan een vrouw van pakweg mijn leeftijd zijn zitplaats aan: "Gaat u maar zitten, mevrouw, u bent ouder". Hij leek me van ooit Zuidoost Europese origine. Dit lijkt op het eerste gezicht een irrelevante toevoeging, maar is het niet voor wat ik duidelijk wil maken.

In plaats van de zitplaats in dank te aanvaarden, verstrakte de vrouw. Ze reageerde met een gepikeerd 'Hmpff!' en bleef nadrukkelijk staan. Op zijn beurt schoot ook de man in het ongemak. Hij realiseerde zich dat zijn gebaar in orde was, maar dat hij de bijbehorende toelichting waarschijnlijk beter voor zich had kunnen houden. Uiteindelijk nam een andere passagier plaats op de vrijgekomen stoel. Ik heb de rest van die tramrit nagedacht over dit voorval. Ik realiseerde me: dit was een misverstand tussen twee culturen. Wat de man bedoelde te communiceren, in dit geval over 'leeftijd', en wat de vrouw daarvan oppikte kwam uit twee verschillende belevingswerelden. In de westerse wereld (Noordwest Europa en Noord-Amerika) is men gefixeerd op jeugdigheid, vooral van uiterlijk. Jeugd staat voor 'vitaal'. Jeugd telt mee en heeft de toekomst. Iedereen wil weliswaar oud worden, maar niemand wil het zijn. En al helemaal niet ervoor versleten worden. Hele bedrijfstakken draaien daar op. De cosmetica-industrie, de botoxboeren en de plastisch chirurgen spinnen er goed garen bij.

In een groot deel van de wereld evenwel, van de Balkan tot Azië en Afrika, is het andersom. Daar

staat ouder worden voor 'meer levenservaring hebben', voor 'wijsheid en gezag'. Men heeft een deel van het leven geleefd, draagt daarvan de vruchten en verdient daar respect om. Men is een baken, een rolmodel dat gekoesterd wordt. De ouder wordende mens wordt er gezien als geleidelijk weer op weg naar God, naar het Licht, de Voorouders. Die is dus, ten opzichte van de jongere die nog diep in het leven is ingedaald, dichter bij 'het Hogere'. U snapt nu dus het misverstand van hierboven. De man in de tram bedoelde respect te betuigen. De vrouw, vanuit haar beleving, voelde zich afgeserveerd. Al nadenkend betrok ik één en ander ook op mezelf.

Ik ben in een vorderend stadium van mijn leven en carrière. Ik ben Nazomer en ik draag vrucht. Om die vrucht te kunnen dragen heb ik moeten opgroeien, leren, vallen en opstaan, mijn neus stoten en ervaringen opdoen. En de vrucht die ik draag bied ik aan. Als uw nederige columnist, bijvoorbeeld. En op het werk, aan de generatie jonge ambitieuze collega's die achter mij aankomt, gretig zoals ik dat ooit was, om op hun beurt het verschil te maken. Ik hoef niet te concurreren met die gretigheid. Ze vragen me ook niet om met hen mee te rennen. Maar wel om advies over de richting waarheen. Ik coach hen, denk gevraagd met hen mee en ongevroegd tegen. En u mag best weten: die nieuwe rol past me goed!

Hoe zal ik het zeggen, beste wijkgenoten: dank voor de aangeboden stoel in de tram. Ik blijf nog even staan, als u het goedvindt. Maar er komt wellicht ooit een moment dat ik hem graag zal gebruiken.

Gijysz

Kennismaking met Bojan de Groot, zanger van De Boomklevers

Nadat we in december vorig jaar onder onze eigen 'kerstboom' weer getrakteerd waren op het geweldige optreden van het koor De Boomklevers, werd ik getipt om een van de solozangers eens te interviewen en daarmee ook wat meer achtergrondinformatie te krijgen over deze groep zangers en zangeressen. De persoon in kwestie, met de indrukwekkende naam Bojan, was meteen na het optreden al gepolst en bereid gevonden.

Ondanks de huidige (zeer warme) temperatuur moet je voor een kwartaalblad flink vooruit kijken en zorgen dat je op tijd bent met de voorbereiding van één of zelfs twee komende uitgaven; dus ook als het over de komende Kerst gaat.

En met de zomervakantie voor de deur en meteen daarna de uitgave van het septembernummer besloot ik contact met deze Bojan op te nemen. Het bleek dat we nagenoeg buren zijn, maar we hadden elkaar nog niet eerder ontmoet. Bojan de Groot woont sinds 2003 hier in de wijk, werkt bij Philips Health Systems en is 41 jaar jong. Hij is absoluut geen professionele zanger maar heeft muziek al vanaf zijn jeugd als hobby, zowel zingen als bijvoorbeeld 'misen'. Dat deed hij vroeger met cassettebandjes, maar nu al jaren op de computer. Hij is in 2011 bij De Boomklevers gekomen omdat zijn buurvrouw hem vaak hoorde zingen en vroeg of hij misschien lid wilde worden. Bojan vond dat ook meteen een leuk idee om zo meer mensen in de wijk te leren kennen. Omdat ik zelf pas in 2012 hier ben komen wonen en sinds ca 2 jaar "actief" ben, vroeg ik hem om wat meer te vertellen over het koor De Boomklevers.

Jaren geleden werd er voor de jaarlijkse kerststemenzang in de wijk nog een koor ingehuurd totdat men zo'n 6 à 7 jaar geleden besloot zelf met een groep bij de boom te zingen. In het begin waren dat nog voornamelijk dames en nu nog vormen die de hoofdmoot. Sommige dames moeten dus wel eens switchen tussen bassen, tenoren of alten. Bojan is trouwens niet de enige solozanger. Hij viel dan vorig jaar op met zijn vertolking van "Little Drummer Boy" maar ook andere koorleden treden 'solo' op.

Het blijkt dus een zogenaamd gelegenheidskoor te zijn, speciaal opgericht om eens per jaar op te treden

bij 'onze kerstboom' en dat vanaf oktober eenmaal per week bij elkaar komt om hiervoor te repeteren. Het koor vertolkt hoofdzakelijk kerstliederen, af en toe afgewisseld met gezangen die bij de Kerstsfeer passen.

Bojan herinnert zich zijn begintijd waarin er in eerste instantie geen muzikale begeleiding was, op één nummer na dat werd meegezongen met een instrumentale cd. Ondanks de inspanningen van dirigente Elly Admiraal, van beroep muziklerares, werkte dit niet echt goed. Het koor eindigde hoger of lager dan dat ze begonnen. Toen muzikant Erik van Dijk besloot het koor te gaan begeleiden met gitaar en keyboard, was dat wel ineens een hele verbetering qua uitvoering. Erik is inmiddels ook al bekend bij menig enthousiast bezoeker van ons jaarlijks evenement Cultuur bij je Buur, als gitarist en accordeonist van trio The NowhereMen. Het zorgde bij hem echter wel telkens voor een heel gesjouw. De repetities werden namelijk op wisselende locaties gehouden. Vanaf het moment dat Elly heel gastvrij haar huis, mét piano, ter beschikking stelde voor de repetities verloopt alles aanzienlijk soepeler. Mede ook door de organisatie door Truus van Vessem. Zij regelt de planning van de repetities en mailt de liedteksten van het door Elly en Erik gekozen repertoire en andere informatie naar de koorleden. Er moest ook nog een naam bedacht worden voor het koor en omdat ze altijd bij "De Boom" zingen, kwam men al gauw uit op "De Boomklevers". Buiten de repetities en het kerstoptreden komen de leden ook nog eenmaal per jaar bij elkaar voor een gezellig etentje. Welverdiend, lijkt me! Het aantal deelnemers bedraagt momenteel meer

dan 30 personen. Op mijn vraag of ook mensen met een minder geschoolde (zo niet "valse") stem lid kunnen worden, antwoordt Bojan dat kleine 'foutjes' door de grootte van de groep normaal gesproken wel worden gemaskeerd.

Bojan vertelt ook meteen dat hij hoopt op een artikel in het septembernummer omdat er dan nog tijd is voor een oproep tot uitbreiding van De Boomklevers, "want hoe eerder je mee kunt doen aan de repetities vanaf oktober, hoe beter".

Iedereen is van harte welkom, maar met het oog op de huidige verhoudingen zijn lage mannenstemmen zeker welkom!

Informatie en/of aanmelden bij: Truus van Vessem,

Diepmeerven 112 (040-2110413 of 06.389.51.649) of mail naar: truusvanvessem@hotmail.nl

Tot slot kan ik mijn nieuwsgierigheid niet langer bedwingen en vraag hem naar de herkomst van zijn interessante, stoer klinkende voornaam. Die deed mij denken aan dappere Germanen of Batavieren. Het blijkt echter een Slavische naam te zijn, veel voorkomend in met name Slovenië. De betekenis? "Krijger"! Kwam ik toch in de buurt... Bedankt, Bojan en zing zo stoer door!

Hanneke Michel

(Lees ook het artikel met meer achtergrondinformatie over het koor)

Achtergrondinformatie gelegenheidskoor De Boomklevers

Na mijn interview met zanger Bojan de Groot van De Boomklevers nam ik contact op met de door hem genoemde contactpersoon, Truus van Vessem. In eerste instantie omdat zij volgens Bojan zo enthousiast had gereageerd op het idee van een artikel over hem en het koor, en om ook mogelijk nog wat aanvullende informatie te krijgen. Ik werd zelf ook steeds enthousiaster en nieuwsgieriger!

Op mijn vragen via e-mail kreeg ik zo'n leuke en uitgebreide reactie dat ik hierna mijn vragen en de antwoorden van Truus in zijn geheel weergeef.

HM: Beste Truus, Bojan vertelde dat er eerst een koor werd ingehuurd maar dat zo'n 6 á 7 jaar geleden besloten werd zelf met een groep bij 'onze kerstboom' te gaan zingen. Weet jij vanaf welk jaar precies dat was en met hoeveel mensen jullie begonnen? En hoe vonden jullie elkaar?

TvV: Sinds 1999 vieren we het begin van de kerstperiode bij "de Boom". We zijn begonnen met een kinderkoortje, later een piepklein ander koor. En weer later het Donjokoor; een goed, welhaast professioneel koor. Zij kwamen een half uurtje zingen tegen een flinke vergoeding. Uit enthousiasme en om kosten te besparen zijn we met enkele (7) vrouwen zelf gaan zingen. We repeteerden onderling bij iemand thuis en zonder muziek of deskundige begeleiding. Maar wel leuk! Volgens mij heb ik een oproep in het Zegje geplaatst en verder verliep e.a. via mond-tot-mond reclame. Dat moet ongeveer van 2007 tot 2009 geweest zijn.

Volgens mij zijn we in 2009 in de huidige vorm verder gegaan: repeteren bij Elly Admiraal (dirigent) thuis met medewerking van Erik van Dijck (muzikaal begeleider).

Er waren in die tijd ongeveer 20 deelnemers, vooral vrouwen.

Het aantal van 20 groeide gestaag, wederom door het optreden bij "de Boom", stukje in het Zegje en actieve promotie bij buurtactiviteiten.

HM: Hoeveel deelnemers zijn er nu?

TvV: Op dit moment zijn er 31 koorleden. We repeteren zo'n 6 á 7 avonden die beginnen met een inloop met koffie/thee en vooral 'buurten'.

Exact op tijd beginnen we met een serieuze repetitie. Natuurlijk zijn er altijd wel mensen die door werk etc. één repetitie missen, maar de opkomst is heel erg goed. Elly en Erik zorgen elk jaar voor een nieuw en eigentijds repertoire. Ik waardeer bijzonder de gastvrijheid van Elly, want je zult maar 7 avonden ruim 30 mensen over de vloer krijgen. Ja, en zonder de deskundige muzikale begeleiding van Erik zouden we absoluut niet kunnen. Evenmin als zonder het enthousiasme van alle deelnemers én van Erik en Elly.

Hanneke, ik hoop dat je hier iets mee kunt. Wellicht heeft Bojan (onze topzanger) je al heel veel verteld. Veel succes met het artikel en wie weet levert het weer wat nieuwe zangers op. Vriendelijke groeten en tot ziens, Truus.

Dank je, Truus, voor deze toelichting. Wij wensen jullie veel enthousiaste aanmeldingen!

Hanneke Michel

Twée impressies van het Midzomeravondfeest

Zaterdag 8 juli was het weer zo ver: Midzomeravondfeest!

De jongste thuis staat 's ochtends al te popelen.... even op het veld kijken hoe het er voor staat. Nog niet zo veel om 9 uur. Eerst komt er een busje met het podium voor de muzikanten en wat later staan er mooie tenten. 's Middags is de opbouw in volle gang. Maar we moeten wachten tot 19:00 uur, tot het echt begint.

We schuiven als eerste aan bij het kampvuurtje. Dat lijkt een jaarlijks terugkerend fenomeen, broodjes bakken boven een knapperend houtvuurtje. Een soepel deegje wordt op een lange stalen pen met 2 punten geregen. Dat kunnen de kinderen dan langzaam bakken boven het vuur. Dat vraagt nog wel wat oefening en concentratie want het deeg is best zacht en je moet vooral in het begin zeer regelmatig draaien. Maar dan komt er een heerlijk korstje op dat je er af kan peuteren en op peuzelen. Het is een goed recept en smaakt prima. En mocht het een beetje erg donker bruin zijn dan doet de aardbeien jam wonderen. Als het korstje er af is zit je weer op ongebakken deeg en gaat de spies terug boven het vuur voor het volgende laagje. Zo zitten we gezellig een half uur bij het vuurtje.

Ondertussen is het wel tijd voor thee, koffie en limonade. In de witte tent staat een heel legertje hulp-troepen klaar. We kopen een gele kaart en kunnen dan bij de bar aanschuiven. De koffie is lekker en ik ga nog terug voor een tweede bakkie. Ondertussen praten we bij met de straat en bekenden uit de buurt. De kinderen zitten nu aan de knutseltafel waar dit jaar kraaltjes rijgen op het programma

staat. Bakken vol kralen met allerlei kleuren en vormpjes staan klaar. De bankjes aan weerszijde van de lange tafel zitten vol met grote en kleine meisjes en een enkele jongen. Het is echt iets voor de kleine vingertjes, hele mooie kleine kraaltjes aan een dun en bijna onzichtbaar draadje rijgen. Na verloop van tijd zie je overal met armbandjes en enkelbandjes versierde buurtbewoners.

Ook arriveert de band voor later die avond al in een hele gave oude Citroën. Hij lijkt een beetje op de Ghostbusters, een verlengde DS.

Dan zie ik iemand in een merkwaardig wit-zwart pakje verschijnen in het park, en dan nog meer. Ah, dat zijn de spelers van het Ariëns Toneel. Wat zijn het er veel dit jaar. Dit wordt hun 4e optreden van vandaag zie ik op de website, ze komen van het Genderdal waar ze om 7 uur gespeeld hebben. Even later komt ook de tractor met toneelaanhangwagen. Hij kan net door het paadje het park op. Het is een prachtig klassiek tractortje dat ook als speeltoestel door de jeugd wordt gebruikt. In het kleine aanhangwagentje zit het toneeldecor. Ik heb even niet zo goed opgelet maar als ik me omdraai richting podium staat er ineens een gigantisch podium en decor. Ongelooflijk hoe ze dat uit zo'n klein aanhangertje weten te halen. De hele buurt verzamelt zich op het cirkelvormige talud, dat een mooie tribune vormt. Wij hebben ook nog een fijn kleed meegenomen en hebben zo een VIP plekje. Ondertussen is de zon achter de bomen gezakt en ik ren nog even naar huis om wat fleece jacks te halen. Het is niet meer zo heet als vanmiddag. Het toneelstuk is net begonnen als ik terug ben.

Het is weer erg grappig, dit keer met een actueel thema over integratie. Met zwart-witte mensen die leven in een strak keurslijf en afgebeeld worden door hun dictator en toepasselijkerwijs de hele dag brood moeten bakken. Even later verschijnt er een gekleurde zwangere dame met een grote koffer achter een hekje, die met een zwaar accent probeert duidelijk te maken dat ze er ook bij wil. En dan

heeft ze ook nog 2 (!) mannen bij zich, waarvan het niet helemaal duidelijk is wie de vader is en wie nu van wie houdt. Dat past natuurlijk helemaal niet in de beleving van de zwart-witte mensen en hun dictator. Enfin, het integratie thema wordt prachtig uitgebeeld. De angstige blikken en schrik reacties uitmuntend gespeeld. Ik kijk even om me heen en het valt op dat er erg weinig allochtonen in het publiek zitten. Gijzenrooi lijkt een beetje voorbijgegaan aan het integratie gebeuren. De dictator moet ondertussen het veld ruimen als zijn volk beseft dat er meer is dan alleen broodbakken en dat de standaard man/ vrouw relaties ook niet de norm hoeven te zijn. Behalve een leuke en grappige voorstelling zat er dus ook nog een duidelijke boodschap in. Na het toneel blijven we op ons fijne plekje zitten. Even later begint de band, de Tamino's met het spelen van Franse chansons. Het terras is ondertussen ook volgestroomd en aan de tafeltjes zitten overal buurtbewoners aan een drankje. De witte tent doet zijn werk goed.

Er wordt nu door de kinderen een potje gevoetbald en daar krijgen ze honger van. Er staat gelukkig een Turkse mevrouw op het veld met allerlei lekkere hapjes. En die vinden gretig aftrek, vooral ook bij de voetballende jeugd. Mini pizzaatjes, en andere lekkernijen waarvan ik niet weet wat het precies is en hoe het heet, maar wel dat het goed smaakt! Tot laat in de avond wordt er gebabbeld, geborreld en gespeeld. Als we rond half elf met enige moeite de jeugd toch richting hun bed weten te bewegen, is het buiten nog steeds een gezellig geroezemoes en muziek.

Volgend jaar zijn we er weer! Jullie ook?
Een familie van het Eijerven.

Ariëns Toneel met het wagenspel Dag Lieve Wereld

Wanneer wij op het Buurtven arriveren, is er al volop activiteit. Kinderen vermaken zich met broodjes bakken, kralen rijgen, en reuze bellen maken. Ouders zijn lekker in gesprek met elkaar. Het Buurtven loopt al snel vol met meer buurtbewoners en sommige nemen hun eigen stoel, kruk, of rollator mee. De "tribune" is vol, het publiek wacht op de start van wagenspel "Dag Lieve Wereld" van het Ariëns Toneel.

Erik kondigt de acteurs netjes aan en Grote Govert zit op z'n troon bovenop de platte kar. Het spel is begonnen. Uit alle hoeken komen de acteurs, het begint letterlijk met een zwart witte wereld waarin Grote Govert de baas is en zijn volgelingen (vrouw 1,2,3 enz. en man 1,2,3 enz.) netjes brood bakken aan de lopende band. Tot er een gekleurde vrouw aan de grens staat die graag naar binnen wil. Ze heeft een getinte huid, is zwanger, en spreekt niet erg goed Nederlands maar doet zeker haar best.

De onderdanen zijn erg in de war en laten haar niet toe. Wanneer de vrouw dan toch binnenkomt en wil helpen, breekt er paniek uit. Ook Grote Govert weet het niet meer. Wanneer er ook nog een homostel binnenkomt, raakt iedereen de weg kwijt. Kortom de letterlijk "gekleurde" mensen hebben het zwaar, ze worden gepest en zelfs verzocht te verdwijnen, ze zijn zo anders! De kinderen op de eerste rij bemoeien zich met het spel en vinden het maar onzin, ze roepen zelfs dat het discriminatie is. Mooi dat het verhaal goed gevolgd wordt en wat los maakt.

De gekleurde mensen proberen toch de mensen te laten nadenken en vrij te maken van wat de norm is. Het lukt, en iedereen heeft al snel zijn eigen identiteit gevonden. Vrouw 3 heeft ineens een eigen naam

en man 2 draagt zijn favoriete paarse jurk. Uiteindelijk, als iedereen “vrij” is wordt de baby geboren en als ze Grote Govert vragen om een mooie naam, zegt hij, “we noemen haar Wereld”, Dag lieve Wereld roepen we allemaal in koor.

De acteurs waren verrassend leuk en spontaan, ik genoot vooral van de gekleurde mensen en natuurlijk Grote Govert, wat een heerlijke energie straalde hij uit! Het wagenspel laadt z’n decor weer in, start de tractor en vertrekt met de 14 acteurs, inclusief baby. Op het podium staat de eerste band van de avond, de bar is open, de tribune loopt leeg en men verzamelt zich op het terras onder de lampjes voor het muzikale vervolg van deze Midzomeravond op het Buurtven.

Dit zijn de avonden dat je elkaar kan ontmoeten en kan leren kennen, net als bij Cultuur bij je Buur, een buurtwandeling of een kerstboomontsteking. Vrienden van Gijzenrooi zegt het voort, want het

Buurtven heeft plek zat voor de hele buurt! Maar ook op Facebook kunnen we elkaar ontmoeten. Zoek “Vrienden van Gijzenrooi” op Facebook en kom erbij. Hier bekijk je bijvoorbeeld ook alle 99 foto’s van deze mooie avond.

Remko Koeneman

Oproep!

De commissie communicatie zoekt een vrijwilliger die 4 keer per jaar de coördinatie op zich kan nemen betreffende de verspreiding van de Zegjes.

Dit omhelst onder andere de volgende taken:

- Melden bij de bezorgers wanneer de Zegjes verspreid moeten gaan worden
- De gepaste hoeveelheid Zegjes aanleveren bij de bezorgers.

We maken graag in een gesprekje duidelijk hoe een en ander werkt.

Interesse? Stuur even een mailtje naar communicatie@gijzenrooi.nl

Waar is het forum gebleven?

Ik kom/ kwam niet vaak op het forum van de verenigingswebsite (met oa de waarschuwingen van wijk-agent, en wijk’prikbord’), maar nu wilde ik er schrijven hoe leuk ik het vind, bij de invalswegen de kleine bordjes “Dag lieve wereld” (over het wagenspel, en de midzomeravond) als extra blikvanger naast de permanente grote publicatieborden.

Helaas: ik kon het forum niet meer vinden. Daarom bij dezen, met de complimenten.

Vriendelijke groet,
Gea van Beers

Nieuwe verlichting voor onze boom??

(vervolg)

Woensdag 19 april komt Jo van Gemert van MK Illuminations kijken naar onze grote eikenboom waar in december en januari de verlichting in zal moeten branden. Hij bekijkt de boom, de bestaande aansluiting en hij maakt zelf nog een paar foto's. Ik bewonder het enthousiasme waarmee hij aangeeft hoe mooi de verlichting zou kunnen worden: sinds de bewonersvereniging de bestaande verlichting heeft aangebracht zijn er veel nieuwe ontwikkelingen op verlichtingsgebied en daar kunnen we van profiteren.

Ik word niet teleurgesteld! Binnen een paar weken heb ik een offerte binnen, compleet met foto's van onze boom waarin de toekomstige verlichting gevisualiseerd is. Er zijn twee mogelijkheden: de boom tot halverwege verlichten met 2000 warm witte mini-LED's of de boom helemaal verlichten. Dan gaan er straks 3500 lampjes branden. Het ziet er op de foto's in ieder geval spectaculair uit. Natuurlijk hangt er een prijskaartje aan, professionele boomverlichting, door monteurs aangebracht volgens de contouren van de boom is niet goedkoop. Maar wel sprookjesachtig! We kunnen een bijbehorend servicecontract afsluiten. Als er dan iets fout gaat of er ontstaan problemen dan zullen de medewerkers van MK-Illuminations dat onmiddellijk herstellen.

Ik ben opgetogen en vraag aan Wim Corbeij, die betrokken is geweest bij de bestaande installatie of hij de offerte eens door wil nemen met het oog op de technische specificaties. Nog dezelfde dag heb ik zijn commentaar: ziet er allemaal geweldig goed uit! Twee vragen over de aansluiting en de ampères geef ik door aan Jo van Gemert. Geen enkel probleem. 'Doen!' mailt Wim.

Met de offerte en het positieve advies van Wim benader ik ons bestuur en ook zij zijn enthousiast. De bewonersvereniging heeft per slot van rekening een bedrag op de begroting gereserveerd voor de vervanging van de boomverlichting. De prijs voor de verlichting van de hele boom ligt daar maar een klein beetje boven. Toch doen??

Er zijn nog twee voorwaarden: de boom moet eerst professioneel gesnoeid worden want er zitten een paar dode takken in en de oude verlichting moet verwijderd worden. Voor dat eerste moet ik dus weer bij de gemeente zijn. Een buurvrouw die bij de gemeente gewerkt heeft geeft mij een rechtstreeks

contact: dan zal ik niet van het kastje naar de muur gestuurd worden. En warempel, binnen een dag krijg ik een berichtje van Alex Verkooijen, boombeheerder van de gemeente Eindhoven.

Het snoeien gebeurt door de firma Growepa uit Rhenen, daar moet ik zijn voor inzage in de planning van het snoeien. Ik word daar vriendelijk te woord gestaan, kan helaas niet doorverbonden worden met de uitvoerder, de heer Niels Schep, want die zit in bespreking. Ik zal teruggebeld worden....Na een week heb ik nog niets gehoord en ik bel weer. En ja hoor, de heer Schep is weer in bespreking. Of ik geen mail kan sturen? Ja, natuurlijk, maar de uitleg is per mail wat lastiger. "Van wie heb ik eigenlijk dit adres gekregen, want burgers geven geen opdracht om bomen te snoeien, dat doet de gemeente". Alsof ik dat niet weet. Na een week heb ik nog niets gehoord op mijn mail en ook de heer Verkooijen belt of mailt mij niet terug.

Ik voel me een soort Don Quichot, vechtend tegen windmolens en ik denk aan al die mensen die voor zaken die veel belangrijker zijn door gemeentes en andere instanties aan het lijntje worden gehouden. Een beetje geïrriteerd bel ik voor de derde keer naar Growepa, vastbesloten om me deze keer niet opnieuw te laten afschepen. Dat helpt. Na een aantal uren word ik teruggebeld door de heer Schep. Snoeien en tegelijkertijd er de oude verlichting uit knippen doet Growepa echt niet, "mevrouw, u wilt niet weten hoeveel geld u dat kost", maar ik kan het laten weten wanneer de verlichting eruit is, dan zullen zij snoeien.

Maar hoe gaan we nu die oude verlichting eruit halen? Zelf doen? Hoogwerker regelen? Vrijwilligers die een halve of hele zaterdag tijd hebben om deze klus te klaren?

Wordt vervolgd

OP BEZOEK BIJ BETTY

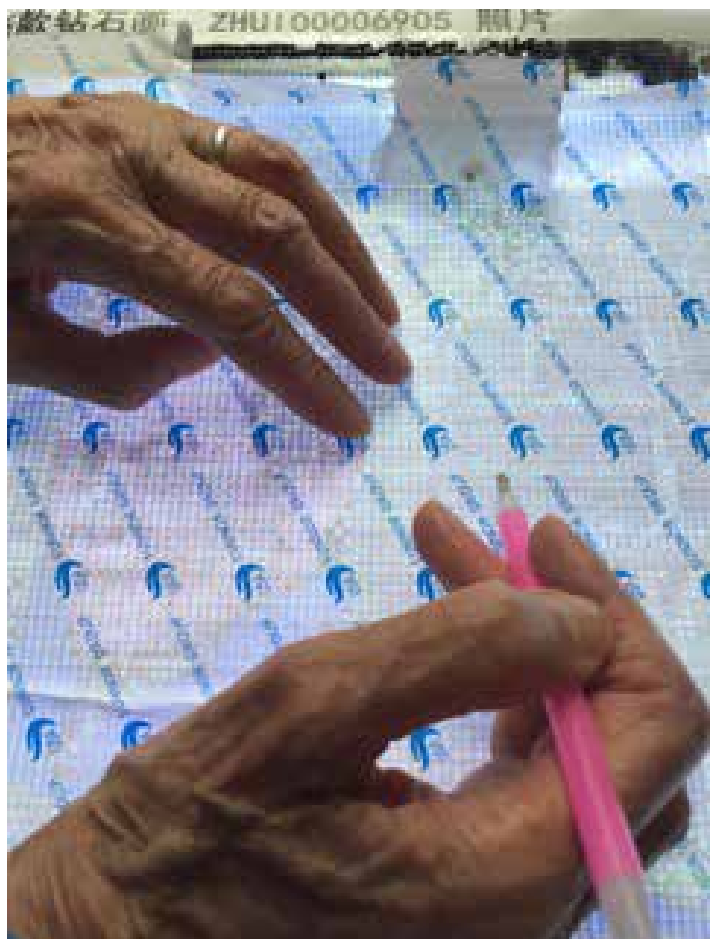
In de vorige twee Zegjes heeft steeds een stukje gestaan over onze buurtgenote Betty. Ik besluit weer een keer bij haar op bezoek te gaan omdat ik graag wil weten hoe het met haar gaat en ook omdat ze geweldig goed kan vertellen over allerlei dagelijkse zaken die haar bezig houden. Ze doet de deur open met de woorden 'O, ben jij het, kom binnen'. En vanaf dat moment praat ze honderduit. Dit keer vertelt ze over de manier waarop ze boodschappen doet. Dat kient Betty allemaal goed uit; 'ik ben economisch aangelegd' noemt ze dat. In de reclamefolders zoekt ze uit welke aanbiedingen er zijn en dan trekt ze erop uit. Met haar rollator loopt ze bijvoorbeeld naar de nieuwe Lidl aan de Heezerweg: 'heb je die al gezien?' vraagt ze, 'je hebt binnen een fiets nodig, zo groot is die zaak'. Ze vindt het net een doolhof. Vooral ook omdat er zoveel keus is: 'dat had je vroeger niet'. 'Geen wonder dat de mensen dik worden: er is zoveel eten'. Omdat Betty te voet gaat brengt ze steeds maar een paar boodschapjes mee naar huis. Alleen goed eten, niet te veel.

Ze gaat al jaren niet meer met de fiets omdat ze zich te onzeker voelt bij het op- en afstappen. Als ze naar een winkel in het centrum moet, neemt ze de bus. In de bus gaat ze op een klapstoeltje zitten, 'dat is wel hard, maar anders zit ik anderen in de weg met mijn rollator'. In de bochten moet ze zich dan stevig vasthouden; gelukkig kent ze de weg, weet ze precies waar de lastige bochten zijn. En de chauffeurs zijn zorgzaam voor haar, willen haar helpen met de rollator in en uit de bus tillen, maar Betty houdt dat af. 'Vriendelijk bedankt, ik kan het zelf'. En dan stapt ze achterstevoren uit. Ze kent haar trucjes.

Binnenkort gaat Betty op vakantie: met het Rode Kruis een paar dagen naar een mooie vakantie-bungalow in Someren. Midden in de bossen. Met veel vrijwilligers die elke dag wel een leuke activiteit verzinnen om de gasten te vermaken. Ze kijkt ernaar uit. En om mij te laten zien hoe het eruit ziet haalt ze foto's tevoorschijn van voorgaande jaren. Groepsfoto's en een mooie portretfoto van Betty in een prachtig blauw pakje met een mooie bijpassende bloes. 'Ik sta er mooi op, al zeg ik het zelf'. En daar heeft ze gelijk in.

Zolang ik bij Betty aan tafel zit kijk ik naar wat er voor me op tafel staat: een lage doos met daarin een heleboel kleine plastic kokertjes met iets erin. Wat is dat toch? Zaadjes lijkt mij, of anders allerlei kruiden. Maar nee, ik heb het helemaal fout. Er zitten kleine glimmende steentjes in, in ieder kokertje een andere kleur, 'net diamantjes'. Betty heeft een nieuwe hobby, een rage overgewaaid uit Amerika: diamant schilderen. Betty heeft een foto van haar overleden zoon laten vergroten tot 30 x 40 cm. Die foto is verdeeld in piepkleine vierkantjes die naar kleur allemaal een nummer hebben. En die nummers corresponderen met de steentjes in die kokertjes. Met een lichtbakje eronder en een fijn pennetje plakt Betty in ieder vierkantje heel precies zo'n klein steentje in de juiste kleur. Daar moet je echt goede ogen voor hebben, en een vaste hand. Betty noemt zichzelf perfectionistisch, ze werkt langzaam, een kussen op haar stoel zodat ze wat hoger zit en er beter bij kan. 'Ik word nog eens beroemd' zegt ze als ik haar handen op de foto zet, 'ik heb wel mooie slanke handen, al zeg ik het zelf'. En ook daar heeft ze gelijk in.

Greetje Heijmans

Reparatie Cafe in 't Akkertje

Iets stuk of het werkt niet meer?
Loop eerst even langs het repara-
tie cafe...wie weet dat het nog ge-
maakt kan worden.
Weggooiden kan altijd nog.

Waar:

Wijkcentrum 't Akkertje
Heezerweg 452

Wanneer:

Elke woensdag van 10.00 uur tot
12.00 uur

Wat kost het:

Gratis...maar een vrijwillige bijdrage
zou fijn zijn.

De Midzomeravond, nawoord

Wij, als (relatief) klein team van de Midzomeravond, kijken met veel voldoening en plezier terug op een méér dan geslaagde, en vooral ook een heel gezellige avond van de 8e juli.

Het succes is voor een groot deel te danken aan de hulp van de meer dan 20 vrijwilligers die zich op meerdere dagen ingezet hebben. We voelen ons rijk, dat we met een relatief klein budget van de bewonersvereniging hier toch weer 21 artiesten (14 spelers en 7 muzikanten) konden ontvangen. Daarmee vierden we ons glansrijke eerste lustrum van de enige echte Gijzenrooise Midzomeravond.

We spreken onze geweldige dank uit aan:

Op- en afbouwers: Wim, Gerard, Matthijs, Jan, Albert, Kees, Rob, Jasper en Theo

Begeleiders kinderactiviteiten: Esther, Monique, Corinne, Lars, Wiefse, Suzan en Elly

Team achter de bar en kassa: Angela, Evelyn, Rob, Marlies, Cor, Ties en Michelle

Terreinschoonmaak: Frans Beks

Water/ elektriciteit en opslag horecamaterialen: Bewoners Eijervan, Familie Vervest en familie Jacobs

Materialen: Stichting Tivoli I love iT, Eric Krijn, Scouting Stratum, Erik en Janco

Foto's : Albert en Remko

Muziek: (Last but not least!) Wim

We hopen ook volgend jaar weer te mogen rekenen op jullie hulp en bijdragen.

Ook zijn we voor het volgende Midzomeravondfeest op zoek naar een extra organisator/uitvoerder.

Wie voelt zich aangesproken voor die mooie en dankbare rol in een enthousiast team?

We verwachten ook weer heel veel buurtgenoten te zien op de Midzomeravond van het volgend jaar, die we vieren op 30 juni 2018!

Het Team Midzomeravond 2017:

Truus, Margreet, Janco en Erik

Behalve de geplaatste foto's kan iedereen nog nagenieten van de foto's van Remko Koeneman en Albert Hoofman op www.gijzenrooi.nl

Oproep talenten Cultuur bij je Buur 2018

We zijn als Cultuur bij je Buur-team al weer volop in touw om van de eerste lustrumeditie in 2018 een heel mooi en waardig evenement te maken.

We roepen buurtbewoners nog eens op om solo of in een groep drie keer een optreden te verzorgen van ongeveer 30 minuten. Het mag muziek zijn, maar ook andere culturele podiumacts worden zeker gewaardeerd. In de deelnemende groepen moet minstens één buurtbewoner meedoen, waarbij we uitgaan van een goed amateurniveau.

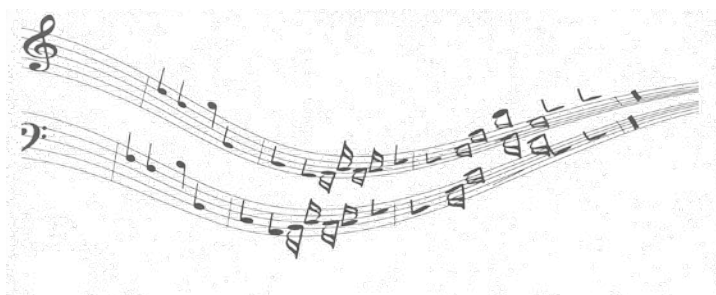
Inmiddels hebben we al weer wat aanmeldingen, zowel klassiek als pop en toneel; sommige artiesten kennen we al van een eerdere editie, anderen zijn voor het eerst te zien in Gijzenrooi.

Ook zijn we weer op zoek naar buurtbewoners die hun huiskamer beschikbaar willen stellen voor een concert of ander optreden. Uw huiskamer moet daarbij groot genoeg zijn om ruimte te bieden aan een groep van ongeveer 20 tot 25 luisteraars / kijkers.

Cultuur bij je Buur volgend jaar op 23 februari 2018

Dus niet te bescheiden of verlegen, mail ons uw bijdrage voor Cultuur bij je Buur 2018! Meer informatie is te krijgen bij:

Greetje Heijmans, Erik van Dijk of Jan Denneman.

Van Boomklevers naar After Eight...

Toen Alexandra Roorda en ik in het najaar van 2015 met de Boomklevers, ons eigen wijk kerstkoor, hadden gezongen, vonden we dat zo leuk dat we samen op zoek zijn gegaan naar een koor waar we door konden gaan met zingen. Het werd theaterkoor After Eight uit Veldhoven.

Theaterkoor After Eight is een amateurkoor met ongeveer 20 leden. Gezelligheid en plezier in zingen en toneelspel staan voorop!

Samen zingen bij After Eight heeft iets magisch. Elke week wordt er weer vol passie gewerkt aan zang(-techniek), nummers, toneel en zo ontstaat langzaam maar zeker weer een hele mooie voorstelling. De magie van theater heeft een grote aantrekkingskracht op zowel het publiek als op de leden van het koor. Geen saaie kooropstellingen, geen muziekmappen op het toneel, maar theater dat je raakt!

Onder de bezielende leiding van dirigent Don Henken en regisseuse Anke Heesbeen zijn we nu volop aan het repeteren voor de voorstelling "Waan-Zinnig". Een te gekke musical over lief en leed van gewoon bijzondere mensen zoals jij en ik. In november komt deze voorstelling op de planken en daarvoor willen we de bewoners van Gijzenrooi van harte uitnodigen!

Je zult kunnen gaan genieten van de ontroerende, grappige en herkenbare belevenissen van de bewoners van een huis, afgewisseld met mooie, meeslepende en aanstekelijke muziek.

Speelschema

MFA Noord Veldhoven

vrijdag 10 november 2017 Aanvang 20:00 u

La Sonnerie Son

zaterdag 18 november 2017 Aanvang 20:00 u

't Tejaterke Best

zondag 19 november 2017 Aanvang 14:00 u

MFA Knegsel

zaterdag 25 november 2017 Aanvang 20:00 u

Toegangsprijs € 12,50

Kaarten bestellen via www.theaterkoor-aftereight.nl

Graag tot ziens in november in een van de theaters!

Waar deelname aan ons kerstkoor de Boomklevers al niet toe kan leiden....Dus wie weet ook tot ziens bij de repetities van de Boomklevers. Want daar blijven Alexandra en ik natuurlijk ook met veel plezier voor zingen!

Mariëtte Mooren

Nieuwe bewoners bij 't veldje?

Lopend met onze logeerhond trof mij een bijzonder tafereel: liefst 14 ooievaars op het veldje schuin ter overzijde van het Bunderkensven. Ooievaars staan symbool voor geluk, voorspoed en nieuw leven. Het Nederduitse woord 'odevare' betekent zelfs gelukbrenger. Zo brengt de ooievaar niet enkel de baby's, maar kondigt hij ook nieuwe projecten aan, nieuwe creativiteit en communicatie. Aldus vond ik al googelend. Dat u niet denkt dat ik dit zomaar paraat heb.

Maar hoe toepasselijk! Schuin tegenover deze ooi-

evaars is het braakliggende veldje van het Bunderkensven. Was u op 12 juli jl. ook op de goed bezochte informatieavond over de bouwplannen voor dit veldje? Met PowerPoint, tekeningen op A3-formaat, en mondelinge informatie door enkele potentiële bewoners en andere betrokkenen.

Als u er niet was, dan hebt u wat gemist. Vandaar dat ik u nu even bijpraat. U kent mij misschien van de ledenvergaderingen van onze Bewonersvereniging, of anders van het Bewonersplatform Stratum, waar ik 10 jaar voorzitter was. Of misschien wel als die man met die bruine hond. En nu ben ik, met mijn vrouw, een van de gelukkigen die is ingeloot voor 'n bouwka-vel aan het Bunderkensven.

Bouwka-vels?

Ja, aan het Bunderkensven, het braakliggende veldje bij de bushalte. Daar is een plan voor vijf levensloopbestendige bungalows voor 50-plussers. Iedere bungalow minstens een slaapkamer en badkamer op de begane grond, en al dan niet logeerkamers/hobbykamers 1-hoog onder de kap. Geen drempels; gang en deuren op rolstoelbreedte: 1.00 meter. Want nu zijn de potentiële bewoners allen (50 tot 75

jaar) nog voldoende fit, maar hoe is dat over 20 jaar, of langer. Immers, de overheid wil dat ouderen zo lang mogelijk zelfstandig thuis blijven wonen, maar daar moeten dan wel geschikte woningen voor zijn: gelijkvloers, geen grote tuin, voldoende veilig. Daarvan staan er momenteel 21 in Gijzenrooi: nl. de bungalows aan Wolfsven/ Berkven. Plus de 14 appartementen aan buitenzijde Bunderkensven. Daarbij niet meegerekend de bungalows aan de buitenring, met de voor veel ouderen toch wel erg grote tuinen. Met de vijf nieuwe bungalows erbij komen we dan op 40 "senioren"-woningen. Op een woningbestand van 726 is dat 5,5%. Terwijl van de 1870 Gijzenrooise bewoners er 900 ouder zijn dan 50 jaar; daarvan 323 bewoners ouder dan 65 jaar. (cijfers: gemeente Eindhoven, 1-1-2017; <https://eindhoven.Buurtmonitor.nl/jive/>). Kortom, 'n goed initiatief.

En bovendien: als de Gijzenrooise CPO-deelnemers t.z.t. verhuizen, komen hun 4 woningen weer vrij voor gezinnen. Want ook dat mag een aandachtspunt zijn: dat de wijk niet vergrijs- t. Gijzenrooi wijkt tot nu toe slechts 0,2% tot 0,7% vergrijzend af van het Eindhovens gemiddelde qua leeftijdsgroepen. Het zou mooi zijn om dit zo te houden.

Maar dit terzijde.

Voorlopig zijn er vijf stellen ingeloot voor vijf nieuwe bungalows. .

Loting?

Er was eens ... 'n oproep in o.a. het Groot Eindhoven voor een informatiebijeenkomst in juli 2016 bij de Rabobank. Onderwerp: belangstelling peilen voor een CPO bouwproject met levensloopbestendige woningen, in Gijzenrooi. Minstens honderd mensen waren er, en dat voor 5 kavels. Schrik! Uiteindelijk melden niet alle honderd belangstellenden zich aan voor de loting, maar toch zijn er mensen uitgeloot. Die staan nu op een reservelijst voor als er iemand zou uitvallen. Aanmelden voor die reservelijst kan nog steeds. Doch degenen die eerder uitgeloot waren, krijgen voorrang als er een kavel vrij zou komen. Pas daarna volgt een loting onder wie zich later aanmelden.

En wij, de tien mensen die ingeloot zijn vormen nu het CPO Gijzenrooi: vier stellen uit Gijzenrooi, één stel uit de Schrijversbuurt.

CPO, wat is dat?

CPO = Collectief Particulier Opdrachtgeverschap. Niet 'n projectontwikkelaar of woningbouwvereniging bouwt, en verkoopt/ verhuurt daarna. Niet 'n particulier bouwt zijn eigen ene huis. Maar een

groep mensen bouwt (of verbouwt) samen meerdere huizen. D.w.z. samen een vereniging oprichten, samen als vereniging 'n architect in de arm nemen, 'n procesbegeleider voor advies bij alle stappen. En dan als vereniging samen de aanbestedingen en contracten regelen met bv de sondeerder (bodemonderzoek), constructeur (constructie bouwtekeningen), aannemer, enz. Evenzo langs de gemeente en "Welstand" voor alle benodigde vergunningen. En samen het nadeel dat je risicodrager bent voor het hele project. Wij betalen nu al ontwikkelkosten (architect, procesbegeleider, bodemonderzoek etc.) zonder te weten of het project echt gerealiseerd kan worden.

Met vijf woningen zijn wij een klein project. Elders in de stad zijn grotere CPO- projecten: bv Bloemenbuurt-Zuid in Stratum (nieuwbouw met woningbouwvereniging), en De Schrijver in Gestel (verbouwde Montessorischool). En op 12 juli jl., de informatieavond, opperden mensen het idee: er liggen in Putten grote kavels onverkocht. Als je nou twee grote kavels samenvoegt, dan kun je daar ook meerdere CPO- woningen op bouwen. Dat zou een mooi initiatief zijn!

Want je kunt zelf kiezen: wil je 50-plus, of jonge gezinnen, of gemengde leeftijdsgroepen. Wil je gescheiden huizen (zoals Gijzenrooi en Bloemenbuurt-Zuid), of wil je ook gemeenschappelijke ruimtes (zoals De Schrijver).

Kortom: CPO is samen bouwen, in eigen beheer, naar eigen wensen en visies.

Maar wel met 'n heel belangrijke kanttekening: samen bouwen, betekent ook: samen water bij de wijn doen! Als de een klassieke bruine baksteen wil, en de ander een strakke zinken gevelplaat, dan zul je toch samen tot een middenweg moeten komen, waar ieder zich in kan vinden. En dan moet je ook nog zorgen dat je binnen je budget blijft! Dus ja, die mooie kozijnen kunnen wel, maar iets anders kan dan niet.

CPO = Collectief Particulier Opdrachtgeverschap.
CPO is ook: Concessies doen, Plaatje bijstellen,

Overleggen, - met elkaar, met "Welstand", met de gemeente, enz.

Gemeente en vergunningen.

Op het veldje Bunderkensven rust al 25 jaar een maatschappelijk bestemming. Er waren eerder twee initiatieven: kinderopvang en scouting. Beiden stuitten in Gijzenrooi op bezwaren: te druk, verkeersstoename, gebruikers en auto's van buiten die Gijzenrooi in en uit gaan.

Maatschappelijke bestemming?

Dit kan van alles zijn: bv in Stratum de omgeving Gabriel Metsulaan, met zowel een opvanghuis van het Leger des Heils, alsook een woonproject van de Reclassering voor ex-delinquenten. Begrijpelijk dat de bewoners daar aandringen om deze voorzieningen deels elders te verspreiden. Maar dat verspreiden kan enkel op plekken waar als bestemmingsplan al een maatschappelijke bestemming is, of anders na wijziging van het bestemmingsplan. Op het veldje Bunderkensven zou dit dus wel kunnen. Net zoals bv een medisch centrum, een rusthuis, begeleid-kamerwonen, etc.

Wat echter (nog) niet kan op het veldje Bunderkensven, is dit CPO-project.

Als we een particuliere zorgstichting beginnen, met verhuur van wooneenheden, en aanbod van zorg en begeleiding: dan kan het wel. Dan mogen we zelfs hoger bouwen dan 1-hoog. Maar omdat wij zelfstandige woningen bouwen, moet eerst het bestemmingsplan gewijzigd worden. Dat is een enorme klus.

Alle gemeentelijke procedures samen kosten zo'n jaar. De woningen moeten bijna energieneutraal zijn; ze moeten voorzien in hun eigen hemelwaterafvoersysteem, etc.

De procedures lopen tot ca juni 2018. Pas daarna kan de bouw starten. Dat duurt ca 9 maanden. Dus oplevering op zijn vroegst maart 2019.

Ja, bij CPO heb je 'n lange adem nodig!

Reacties tot nu toe:

Is er ook kritiek op?

Jazeker. Niets is volmaakt.

Gesteld wordt dat 5 woningen veel te weinig is, dat dit ook in andere wijken moet gebeuren.

Welnu: in de Kruidenbuurt (Boulevard-Zuid) zijn onlangs ca 26 soortgelijke appartementen gerealiseerd. En er zijn wellicht kansen op het braakliggend terrein van de oude Tivolikerkerk, en op de al jaren leegstaande grote kavels in Putten.

Ook is er bezwaar tegen het verdwijnen van het

veldje. Maar het huidige bestemmingsplan biedt mogelijkheid tot bebouwing op een veel grotere oppervlakte dan bij het CPO-plan zal gebeuren. Er blijft een groenbestemming (bouwverbod) op de driehoek aan de linkerzijde, op de strook aan de rechterkant, en aan de achterkant van het veldje met bomenrij, grenzend aan het speelveld.

Verder was er 'n vraag: wat gebeurt er met de bushalte? Wel, de opritten van kavel 3 en 4 zijn zo ontworpen, dat de bushalte er precies tussen past. Dus die blijft bestaan.

Voor het overige: vooral positieve reacties op de ontwikkeling. En daar zijn we blij mee!

Ton van Schaik
